JUDECĂTORIA SOROCA

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

în cauza penală

privindu-l pe Știrbu Ion ***
(art.179 al.2) Cod penal)

(Dosarul nr. 1-56/2026 PIGD: (1-26043788-46-1-07.042026)

Examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și recunoscute de către inculpat.

30 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Judecătoria Soroca (sediul Florești),
în componența:
Ramona Moșneguțu, Preşedintele şedinţei,judecător
Liliana Bruma Grefier

Examinând conform prevederilor art. 364/ 1 Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui Știrbu Ion ***** , născut la ***** originar și domiciliat satul ***** , IDNP *****, moldovean,cetățean al Republicii Moldova, celibatar, doi copii minori la întreținere, studii medii, neangajat în câmpul muncii, fără grad de dezabilitate, nu are titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, fără antecedente penale , reținut și arestat în prezenta cauză nu a fost, posedă limba de stat a Republicii Moldova, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, ***violarea de domiciliu***, adică, *pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, săvârșit cu aplicarea violenței*.

Cu participarea:
Ion Prodan procuror
Elena Lisnic, apărător
Știrbu Ion inculpate
Ceaban Serghei, parte vătămată

Constată următoarele:

FAPTA CONSTATATĂ ȘI PROCEDURA.

1. Ștribu Ion la 26 februarie 2022, în jurul orei 03^{00}, aflându-se în sat. *****, raionul Florești, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Taranovschii Andrei, Știrbu Sergiu și Rusu Liliana, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, în lipsa consimțământului proprietarului, lezând dreptul constituțional al persoanei prevăzut la art.29 din Constituția Republicii Moldova, conform căruia – *domiciliul și reședința sunt inviolabile și nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia*, au pătruns ilegal în gospodăria unde locuiește Ceaban Serghei, situată pe adresa sus indicată, după care în mod intenționat, prin deteriorarea geamului și forțarea ușii, au pătruns în locuința acestuia, aplicând violență asupra ultimului, exprimată prin aplicarea mai multor lovituri peste diferite părți ale corpului, inclusiv și în regiunea capului, în

rezultatul cărui fapt lui Ceaban S., i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de: *fractura oaselor nazale cu echimoze și excoriații în regiunea feței, echimoze în regiunea capului, spatelui, toracelui, excoriații în regiunea piciorului drept și stâng*, care conform raportului de expertiză judiciară nr.***** din 30.03.2022, se califică ca vătămare corporală *ușoară*, prin ce i-a îngrădit libertatea și inviolabilitatea domiciliului.

2. În ședință de judecată pe 30 aprilie 2026, inculpatul Știrbu Ion asistat de apărătorul Elena Lisnic a depus cerere scrisă personal, prin care a solicitat judecarea cauzei conform procedurii simplificate prevăzute de art. 364/1 Cod de procedură penală (în baza probelor administrate în faza de urmărire penală), declarând că recunoaște integral fapta prejudiciabilă conform învinuirii formulate în rechizitoriu, recunoaște toate probele administrate în faza de urmărire penală, nu are obiecții asupra acestora și nu dorește examinarea unor alte probe.

   Prin încheierea din 30.04.2026, instanța a admis cererea inculpatului și a dispus judecarea cauzei în privința acestuia conform procedurii speciale (simplificate), prevăzute de art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală

3. Fiind audiat în ședință de judecată sub jurământ, potrivit regulilor de audiere a martorului (art. 364/1 alin. (4) Cod de procedură penală), inculpatul Știrbu Ion a recunoscut în totalitate vinovăția sa de săvârșirea faptei prejudiciabile indicate în rechizitoriu și a declarat instanței, că pe Ceaban Serghei până la cele întâmplate nu l-a cunoscut.

   La 26.02.2022 se afal în mun.***** în ospeție la fratele său Știrbu Sergiu, când la acesta au venit Taranovschi Andrei cu Rusu Liliana și le-au propus să meargă cu el în s. ***** r-nul Florești la Ceaban Serghei că are ceva de cașarificat. Deoarece se afla în stare de ebrietate alcoolică, după ce a mai consumat alcool, s-at urcat în automobilul cu care au venit Taranovschi Andrei cu Rusu Liliana și s-au deplasat în s. *****. Taranovschi Andrei știa drumul și au ajuns la casa lui Ceaban Serghei . Au forțau ușa, au stapăt un geam și au intrat în casă. Ceaban Serghei se afla în corridor și ei au început să-I aplice lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Ceaban Serghei. Bătaia a durat 10-15 min.

   A discutat cu partera vătămată în vederea unei eventuale împăcări, însă acesta a solicitat suma de 5000 euro, iar el nu are de unde să-I achite prejudiciu în așa sumă.

   De cele comise îi pare rău, solicită să nu f ie aspru pedepsit.

PROBELE.

4. Complementar, vinovăția inculpatului de săvârșirea faptei prejudiciabile descrise în pct. 1 supra este dovedită prin probele administrate în faza de urmărire penală, care au fost acceptate integral de inculpat, după cum urmează:

-**Declarațiile părții vătămate, Ceaban Serghei**, care a comunicat că, timp de aproximativ 7 ani a locuit în relație de concubinaj cu cet. Rusu Liliana, originară din sat. *****, raionul Florești, cu care împreună au doi copii minori. În luna septembrie 2021, a plecat la muncă peste hotarele țării, revenind la domiciliu în luna ianuarie 2022. În această perioadă relațiile dintre el și concubina sa s-au înrăutățit, iar ultima, împreună cu copiii, s-a mutat cu traiul în mun. *****, unde locuiește în relație de concubinaj cu o altă persoană pe nume Taranovschii (Velișco) Andrei. După revenirea sa de peste hotare, de câteva ori s-a deplasat în mun. ***** pentru a-și vizita copiii. Ultima dată când a fost în vizită la aceasta a fost la 19.01.2022, când, în urma unor neînțelegeri, a fost maltratat de către concubinul acesteia, fiindu-i sustrase și mijloace bănești în sumă de 1420 euro, 500 zloți și aproximativ 1000 lei. În urma faptului dat, el s-a adresat cu o plângere la IP *****. La 25.02.2022, spre seară, revenind la domiciliu de la niște prieteni, în jurul orei 23^{00}, s-a culcat. Ușa de la intrare a încuiat-o din interior cu cheia. La un moment dat, fiind deja târziu, a auzit zgomote, mai exact cum cineva lovea în geam și forța ușa de la intrare. Imediat s-a trezit, a aprins lumina și a ieșit în coridorul locuinței pentru a vedea ce se întâmplă. Nereușind să se apropie de ușa de la intrare, trei persoane necunoscute, prin forțarea ușii, au pătruns în locuința sa, dorind să-l maltrateze. În scop de apărare, l-a apucat pe unul dintre ei de gât, căzând ambii la podea, moment în care a fost lovit cu picioarele peste corp. În același timp, persoana pe care o ținea de gât a fost ajutată de ceilalți pentru a se elibera din mâinile sale, după care toți trei au început să-i aplice lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv și în regiunea capului. Pentru a se proteja, și-a acoperit fața cu mâinile, motiv pentru care nu a observat exact cine îi aplica lovituri. După ce a fost agresat, în mod forțat a fost scos afară, pe terasa locuinței, unde s-a apropiat și fosta sa concubină, Rusu Liliana. Atunci, de către cele trei persoane, a fost pus în genunchi și obligat să-și ceară iertare de la Rusu L., fără a înțelege pentru ce, deoarece el nu i-a făcut nimic. În acel moment, unul dintre agresori, pe care l-a recunoscut ca fiind Taranovschii (Velișco) A., i-a cerut să-și retragă plângerea depusă împotriva sa, spunându-i că astfel îl va lăsa în pace. De teamă să nu mai fie agresat, le-a spus că își va retrage plângerea. Apoi, cei trei, numindu-l cu cuvinte injurioase, i-au spus să intre în locuință, după care toți patru au ieșit din curtea gospodăriei și au plecat într-o direcție necunoscută. Atunci, el a auzit zgomotul pornirii unui automobil. Presupunând că agresorii au plecat, a închis ușa și a observat că sticla ușii de la intrare era deteriorată, precum și o sticlă de la geamul din fața casei. Fiind speriat, a decis să s-a deplasat la domiciliul părinților săi, aflați în aceeași localitate. Văzând starea în care el se afla, concubina tatălui său, Tudos Tatiana, a apelat serviciul de urgență. La fața locului a venit o ambulanță și un echipaj de poliție, cărora le-a comunicat cele întâmplate. Ulterior a fost transportat la Spitalul raional Florești pentru acordarea

ajutorului medical, însă a refuzat internarea și a revenit la domiciliu. În urma agresiunii i-au fost cauzate dureri fizice și leziuni corporale, iar prin deteriorarea ușii și a geamului i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1000 lei, motiv pentru care solicită să fie recunoscut în calitate de parte civilă. Persoanele de gen masculin care se aflau împreună cu fosta sa concubină, Rusu Liliana și cu Taranovschii (Velișco) A. nu le-a recunoscut. /f.d.30-31/

-declarațiile martorului Ceaban Ilie, a declarat că, locuiește în sat. *****, raionul Florești, împreună cu concubina sa, Tudos Tatiana, care la moment se află la muncă peste hotarele țării. În aceeași localitate locuiește și fiul său, Ceaban Serghei, care în prezent locuiește de unul singur, anterior aflându-se în relație de concubinaj cu cet. Rusu Liliana, originară din sat. *****, raionul Florești, cu care împreună au doi copii minori. În ultima perioadă de timp, fiul său lucra frecvent peste hotarele țării, iar concubina acestuia a început să locuiască cu o altă persoană necunoscută lui, în municipiul *****. În luna ianuarie 2022, fiul său, Ceaban S., revenind de peste hotarele țării, a mers în vizită la fosta sa concubină, care locuia în mun. *****, pentru a-și vedea copiii. În urma unor neînțelegeri și circumstanțe necunoscute lui, acesta a fost maltratat de actualul concubin al lui Rusu L., fiindu-i sustrase și anumite mijloace bănești, fapt pentru care a depus plângere la poliție. Astfel, la data de 26.02.2022, în jurul orei 05^{00}, aflându-se la domiciliu, la un moment dat, el a auzit pe cineva strigând afară. Concubina sa a ieșit afară și a observat că era fiul său, Ceaban S. Fiul său era desculț, însângerat și foarte speriat. Întrebându-l ce s-a întâmplat, acesta a comunicat că, în timp ce dormea în locuința sa, a auzit zgomote și anume cum cineva lovea în geam și forța ușa de la intrare. După ce s-a trezit și a aprins lumina, a ieșit în coridorul locuinței pentru a vedea ce se întâmplă, însă înainte de a reuși să se apropie de ușa de la intrare, trei persoane necunoscute de gen masculin, după ce au forțat ușa, au pătruns în locuință și au început să-l maltrateze, aplicându-i lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv și în regiunea capului. Ulterior, a fost scos în mod forțat afară, pe terasa locuinței, unde se afla și fosta sa concubină, Rusu L. De către cele trei persoane a fost impus să-și ceară iertare de la fosta concubină și să-și retragă plângerea depusă împotriva acesteia. Fiul său a recunoscut una dintre persoane ca fiind actualul concubin al lui Rusu L., însă celelalte două persoane nu le-a putut identifica. Pentru a scăpa din mâinile acestora, a acceptat să-și retragă plângerea, după care persoanele respective au plecat din gospodăria sa. Concubina sa, auzind cele relatate, a solicitat intervenția poliției și a serviciului medical de urgență. La sosirea poliției, el a mers împreună cu aceștia la gospodăria fiului său pentru cercetarea locului faptei, iar fiul său a fost transportat la spital. Ajungând la gospodăria fiului său, a observat că fereastra geamului și ușa erau deteriorate, pe jos se aflau cioburi de sticlă, iar pe pragul case se observau pete de sânge. /f.d.44/

-declarațiile martorului Taranovschii Andrei, a declarat că, la 26.02.2022, în jurul orei 03^{00}, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, împreună cu fosta sa prietenă, Rusu Liliana, precum și cu două persoane puțin cunoscute lui pe nume Sergiu Știrbu

și fratele acestuia, al cărui prenume nu îl cunoaște, ambii locuitori ai mun. *****, s-au deplasat cu automobilul fraților Știrbu din mun. ***** în sat. *****, raionul Florești, la domiciliul fostului concubin al Rusu L. – Ceaban Serghei. Motivul deplasării în sat. *****, raionul Florești, la domiciliul lui Ceaban S. a fost ca Rusu L. și, la acel moment, actualul concubin al acesteia, Știrbu S., să clarifice unele probleme de ordin familial. El a mers cu scopul de a-l convinge pe Ceaban S. să își retragă plângerea depusă la IP *****. Ajungând la domiciliul lui Ceaban S., toți au intrat în curtea gospodăriei acestuia și observând că ușa locuinței era încuiată, unul dintre frații Știrbu a deteriorat ușa de la intrare, după care toți au pătruns în interiorul casei. În continuare, Știrbu S. i-a aplicat lui Ceaban S. o lovitură cu pumnul, însă el nu a observat în ce regiune a corpului. Ulterior, Ceaban S. a fost scos forțat în curtea gospodăriei. Aflându-se cu toții în locul indicat, atât Știrbu S., cât și fratele acestuia i-au aplicat lovituri lui Ceaban S. El nu a observat dacă Rusu L. i-a aplicat lovituri, însă, la final, fiind înfuriat pe faptul că Ceaban S. ar fi depus o plângere ilegală în privința sa, i-a aplicat și el câteva lovituri cu pumnul în regiunea capului, solicitându-i să își retragă plângerea. Toate acțiunile au durat aproximativ 10 - 20 min., după care l-au lăsat pe Ceaban S. în curtea gospodăriei sale, au urcat în automobil și s-au întors în mun. *****. Modelul și n/î al automobilului nu-l cunoaște, însă își amintește că acesta era de culoare gri. A mai menționat că, la moment, el și partea vătămată, Ceaban Serghei, s-au împăcat. /f.d.125-126/

-**<u>conținutul procesului verbal de cercetare la fața locului din 26.02.2022</u>,** efectuat în gospodăria cet. Ceaban S., amplasată în sat. *****, raionul Florești, conform căruia se constată locul comiterii infracțiunii. /f.d.16/

-**<u>Raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. ***** din 30.03.2022</u>**, conform căruia la examinarea medico-legală a documentelor pe numele Ceaban Serghei *****, a.n.*****, s-a constatat: fractura oaselor nazale cu echimoze și excoriații în regiunea feței, echimoze în regiunea capului, spatelui, toracelui, excoriații în regiunea piciorului drept și stâng- care au fost produse la acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur (*nu se exclude pumni, picioare*), posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată, și conform acestui criteriu în comun, se califică ca vătămări ușoare. Diagnosticul clinic stabilit „Traumatismul cranio-cerebral. Comoție cerebrală” în lipsa datelor de constatare a semnelor clinice neurologice obiective conform Indicațiilor metodice ,,Aprecierea medico-legală a gravității vătămării corporale în traumele cranio-cerebrale” aprobată prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.157 din 30.05.2005 și în conformitate cu pct.17 al regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale (aprobat prin ordinul MS nr.199 din 27.06.2003, publicat în Monitorul Oficial al RM nr.170-172 din 08.08.2003, modificat ordinul MS nr.654 din 16.08.2011, nu se supune aprecierii medico-legale.

Leziunile corporale sub formă de fractura oaselor nazale – au fost produse la acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur (nu se exclude pumn, picior), prin mecanism

de lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate în prezenta ordonanță, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și conform acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară.

Leziunile corporale sub formă de echimoze și excoriații în regiunea feței, echimoze în regiunea capului, spatelui, toracelui, excoriații în regiunea piciorului drept și stâng – au fost produse la acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur sau la lovirea de acesta, prin mecanism de lovire și fricțiune, posibil în timpul și circumstanțele indicate în prezenta ordonanță, se califică fiecare în parte, cât și în comun ca vătămare neînsemnată.

Luând în considerație localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale depistate, formarea acestor leziuni ca rezultat al căderii libere sau heteropropulsate de la înălțimea corpului cu lovirea ulterioară de careva obiecte contondente dure, cât și în condiții de autoapărare, este puțin posibil. /f.d.37-39/

-conținutul procesului verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.01.2026, conform căruia Taranovschii A. l-a recunoscut pe Știrbu S., ca fiind persoana care la 26.02.2022, a pătruns ilegal în gospodăria cet. Ceaban S. și l-a maltratat. /f.d.128-129/

-conținutul procesului verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.01.2026, conform căruia Taranovschii A. l-a recunoscut pe Știrbu I., ca fiind persoana care la 26.02.2022, a pătruns ilegal în gospodăria cet. Ceaban S. și l-a maltratat. /f.d.131-132/

-conținutul procesului verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 30.01.2026, conform căruia partea vătămată Ceaban S. l-a recunoscut pe bănuitul Știrbu S., ca fiind persoana care la 26.02.2022, împreună cu încă trei persoane au pătruns ilegal în gospodăria sa și l-au maltratat. /f.d.136-137/

APRECIEREA INSTANȚEI.

5. Analizând fiecare din probele indicate în pct. 3-4 supra din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, și veridicității, precum și toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ținând cont de prevederile legale enunțate în pct. 5-7 supra, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului Știrbu Ion de săvârșirea faptei prejudiciabile indicate în pct. 1 supra este dovedită integral, și califică această faptă ca infracțiune prevăzută de art. 179 al.2) Cod penal, conform indicilor calificativi: ,, **violarea de domiciliu**, adică, pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, săvârșit cu aplicarea violenței.

   Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege. Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.
În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de provenienţă a acestora. Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.
Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată. În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.
Analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv coroborând declaraţiile părți vătămate și a martorilor cu declarațiile inculpatului, care au fost apreciate în particular şi în ansamblul lor în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că fapta incriminată în rechizitoriu conform art.179 alin.(2) Cod penal, pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există, a fost săvârșită de acesta şi întruneşte semnele obligatorii ale componenţelor de infracţiune prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal potrivit argumentelor expuse infra.
Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire şi a rechizitoriului, acțiunile lui Știrbu Ion au fost încadrate juridic în baza art.179 alin.(2) Cod penal pe faptele invocate în rechizitoriu, care la rândul său stabileşte răspunderea penală pentru violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în

domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cu aplicarea violenței., iar fapta a fost comisă la 26 februarie 2022 în intervalul de timp cuprins între orele 03.00 min. la domiciliul lui cet. Ceaban Serghei , locuitor al s. ***** , raionul Florești..
În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală. Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.
Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.
Respectiv, cu privire la învinuirea adusă inculpatului în baza art.179 alin.(2) Cod penal , instanţa apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe acest capăt de acuzare sunt suficiente, bazate pe faptul că a fost comis violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cu aplicarea violenței, or dreptul garantat de art. 8 din CEDO privind inviolabilitatea vieții private și domiciliului, preluat de art. 29 din Constituția RM, în corespundere cu care domiciliul și reședința sunt inviolabile; nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliu sau reședința persoanei fără acordul acestei.
Potrivit art. 6 alin. (1/1) Cod de procedură penală, domiciliu este locuinţă sau construcţie destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum şi încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun).
Prin noţiunea de domiciliu, în sensul prezentului cod, se înţelege şi orice teren privat, automobil, navă maritimă şi fluvială privată, birou. Deci, în sensul normei procesual-penale, prevăzută la art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală, noțiunea de domiciliu, la care se atribuie și alte construcții auxiliare, are același sens ca și în conținutul art. 179 Cod penal.
Cu referire la componența de infractiune prevăzută de art. 179 Cod penal, instanța de judecată reține că, obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale referitoare la inviolabilitatea domiciliului garantată de Constituție.

Noțiunea de domiciliu desemneaza locul în care persoana își are locuința stabilă, statornică sau principală. Dreptul la domiciliu privește siguranța și bunăstarea persoanei (Gullov v. Regatul Unit). CEDO a extins noțiunea de domiciliu și asupra dreptului persoanei la respect al sediului său social, al agenților sale sau al locatorilor sale profesionale. Încriminând violarea la domiciliu legiuitorul a asigurat realizarea dreptului persoanei la respect social și la desfășurarea vieții personale la propria dorință, fără amestecul abuziv al reprezentaților organelor de stat sau altor persoane.
În cazul din speță, acțiunile inculpatului Știrbu Ion au adus atingere anume inviolabilității domiciliului părții vătămate Ceabna Serghei. Astfel, prin faptele inculpatului sa adus atingere relațiilor sociale referitoare la inviolabilitatea domiciliului.
Obiectul juridic secundar, în condițiile în care infracțiunea are o natură complexă, pe lîngă relațiile sociale enunțate la alineatul precedent, este constituit și din relațiile sociale referitoare la inviolabilitatea corpului și sănătății persoanelor, libertatea psihică și a inadmisibilității recurgerii la acțiuni contrare art. 3 din CEDO (aspectul normativ stabilit de componența calificată prevăzută la alin. 2 art. 179 Cod penal)
Se reține că în HP CSJ nr. 6 din 15.05.2017 a fost modificat și completat pct. 4 din HP CSJ nr. 4 din 19 iunie 2006 Cu privire la practica judiciară, în cauzele penale despre huliganism, astfel noțiunea de „violenţă" semnifică violenţa soldată cu vătămarea uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătăţii, nici pierderea neînsemnată şi stabilă a capacităţii de muncă." Instanța de judecată constată că inculpatul Borvinoc Nicolai a adus atingere inclusiv relațiilor sociale enunțate prin aplicarea violenței în raport cu victima.
Ori, probele din dosar denotă că Știrbu Ion a aplicat violență fizică în raport cu victima, în scopul înfrîngerii rezistenței ultimului în împiedicarea lui de a pătrunde în domiciliul său.
Așadar, victimă a infracțiunii de violare de domiciliu poate fi orice persoană fizică, indiferent de statutul său: proprietar, chiriaș, membru al familiei care are dreptul la abitație etc. De asemenea, nu comportă relevanță dacă victima are sau nu viza de reședință pe adresa inviolabilitatea domiciliului căreia este afectată. Or, legea penală nu este interesată de legitimitatea poziției victimei, ci de ilegalitatea conduitei făptuitorului.
Cu alte cuvinte, victimă a infracțiunii de violare de domiciliu poate fi și o altă persoană decât proprietarul încăperii, locuinței, terenului, automobilului etc. considerat a fi domiciliu.

Principal pentru operarea prevederilor art. 179 alin. (2) Cod penal este ca violența sau amenințarea cu violență să urmărească scopul violării de domiciliu și să se aplice înainte de a se consuma violarea de domiciliu.
Latura obiectiva a infracțiunii se realizează prin două modalități: prin pătrundere sau prin rămânere ilegală în domiciliul sau reședința persoanei.
Acțiunea de pătrundere - presupune violarea spațiului locativ, intrarea ilegală a faptuitorului în domiciliul persoanei; a rămâne - înseamnă a nu parasi locul în care se află faptuitorul, iar noțiunea de domiciliu desemneaza locul în care persoana își are locuință stabilă, statornică sau principală.
Violare de domiciliu presupune pătrunderea și rămînerea ilegală în domiciliul (...) unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a-l părăsi, la cererea ei, acțiunea de pătrundere presupunând violarea spațiului locativ, intrarea ilegală a făptuitorului în domiciliul (...) persoanei; infracțiunea se consideră consumată din momentul pătrunderii sau rămânerii ilegale în domiciliu; ceea ce determina latura obiectivă a infracțiuni, care se manifestă prin fapta prejudiciabilă în formă de acțiune (...), ce se prezintă sub pătrunderea ilegală, fără consimțământul victimei, adica introducerea, contrară legii, a faptuitorului cu întreg corpul său în spațiul în care victima are domiciliul, indiferent de modul și metodele folosite.
În cazul din speță se reține că fapta inculpatului, întrunește latura obiectivă a infracțiunii incriminate, anume pătrunderea ilegală, fără consimțământul victimei, în domiciliul persoanei cu aplicarea violenței.
În acest sens, se reiterează că probele din dosar relevă că inculpatul a însoțit pătrunderea sa în domiciliul victimei de aplicarea violenței (exprimată prin aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.***** din 30.03.2022, *fractura oaselor nazale cu echimoze și excoriații în regiunea feței, echimoze în regiunea capului, spatelui, toracelui, excoriații în regiunea piciorului drept și stâng*, se califică ca vătămare corporală *ușoară*,
Instanța de judecată notează că, în speță, aplicarea loviturii părții vătămate Ceaban Serghei cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cade sub incidența noțiunii de violență specificate la art. 179 alin. (2) Cod penal.
Latura subiectivă a infracțiunii se săvârșește cu intenție directă. Faptuitorul este conștient de caracterul ilegal al pătrunderii sau rămînerii, fără consimțământul stăpanului, în domiciliul sau în reședința acestuia, încălcându-i astfel libertatea. **Subiect al infracțiunii**, este orice persoana fizică responsabilă, care a împlinit vârsta de 16 ani.La momentul comiterii faptei, inculpatul Știrbu Ion avea vârsta de 31 ani, fiind născut la *****.
Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar ca Știrbu Ion să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod

penal, conform semnelor calificative „violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, cu aplicarea violenței.”, reieşind din considerentele enumerate supra, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează şi se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Știrbu Ion a comis infracţiunea constatată, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

PEDEAPSA STABILITĂ.

6. Acuzatorul de stat, procurorul Ion Prodan , în dezbaterile judiciare a solicitat recunoașterea inculpatului Știrbu Ion vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.179 al.2) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă, sub formă de amendă în mărime de 600 u.c. , cu compesarea cheltuielilor judiciare de 320 lei și admiterea acțiunii civile în mărime de 1000 lei.
   Apărătorul inculpatului, avocata Elena Lisnic , în dezbaterile judiciare a pledat pentru aplicarea unei pedepse cu amenda în mărime de 450 lei și încasarea cheltuelilor de judecată.
7. Conform art.61 alin.(1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.
   Conform alin.(1) art.364^1 Cod procedură penală, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, iar potrivit alin.(7) art.364^1 Cod procedură penală, în caz de soluţionare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispoziţiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător (…)".
   Conform prevederilor alin.(1) art.80^1 Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.
   La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.179 alin.(2) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 950 unităţi convenţionale

sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 140 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

În această ordine de idei, instanţa de judecată conchide că, infracţiunea comisă de către Știrbu Ion face parte din categoria infracţiunilor mai puțin grave, fiind comisă cu intenţie directă de persoana vinovată.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța menţionează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privinţa inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunea săvârşită de către aceasta este una mai puțin gravă. În acest punct de analiză, instanța ţine să mai specifice că, raţionamentul care poate condiţiona aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruinţa depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.

Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea, amploarea și pericolul pentru copii, sănătatea şi chiar viaţa acestora. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social redus al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.

Circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală a lui ***** conform art.76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.

Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă

judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată va ține cont de personalitatea inculpatului, care nu are antecedente penale, starea socială şi familială, fiind căsătorit și cu doi copii minori la întreținere, se caracterizează din punct de vedere pozitiv, nu se află la evidența medicului psihiatru și medicului narcolog.

În ceea ce priveşte modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârşirea infracțiunii nu reprezentă un incident în viața inculpatului, consideră că, corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă. 30. Sub acest aspect, dat fiind faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția integral, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, sancțiunea cu amendă va fi redusă cu 1/4, pornind de la limita minimă de pedeapsă prevăzută de norma încălcată, care va constitui 500 unități convenționale, până la limita maximă a pedepsei care nu va depăși 712,5 unități convenționale.

Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia şi dorinţa de reabilitare socială grabnică, această măsură de constrângere statală va constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatului precum şi de prevenire a săvârşirii altor infracţiuni, cauzându-i în acelaşi timp unele lipsuri şi restricţii ale drepturilor în limite rezonabile şi proporţionale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

Instanţa manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni.

Măsura preventivă

8. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitive.

   Prin ordonanța procurorului din 06.03.2026 în privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă –obligarea de a nu părăsi localitate pe un termen de 60 zile, care se va menține până la devenirea definitive a sentinței..

Cu referire la cheltuielile judiciare

9. Conform art. 229 Cod de procedură penală ”(1) Cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. (2) Instanța de

judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare".

Potrivit art. 397 Cod de procedură penală "Dispozitivul sentinței de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art. 395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: (…) 5) dispoziția referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare".

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 229 alin. (1), (2) și art. 397 pct. 5) Cod de procedură penală, instanța va dispune încasarea de la inculpatul Știrbu Ion în beneficiul statului a sumei de 320 lei cu titlu de cheltuieli judiciare (pentru efectuarea raportului).

Acțiunea civilă.

10. În conformitate cu art. 220 alin. (3) din Codul procedură penală RM, hotărârea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil.
11. În cadrul ședinței de jduecată din 30 aprilie 2026 , partea civilă Ceaban Serghei a înaintat o acțiune civilă, prin care a invocat un prejudiciu moral de 5000 euro pe care l-a solicitat să fie încasat din contul inculpatului și prejudiciu materila în mărime de 1000 lei, care consideră că constituie prejudiciu cauzat pentru deteriorarea ușii și a geamului.

    Conform art. 225 Cod de procedură penală, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. La adoptarea sentinţei de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanţa soluţionează şi acţiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

    Astfel, instanța de judecată remarcă că acțiunea civilă reprezintă mijlocul prin care o persoană care a suferit un prejudiciu prin infracțiune cere repararea acestuia în cadrul procesului penal.

    Potrivit art. 23 alin. (2) Cod de procedură penală, victima unei fapte care constituie componență de infracțiune este în drept să ceară, în condițiile prezentului cod, pornirea unei cauze penale, să participe la procesul penal în calitate de parte vătămată şi să-i fie reparate prejudiciile morale, fizice şi materiale.

În accepțiunea art.61 alin.(1) Cod de procedură penală, parte civilă este recunoscută persoana fizică sau juridică în privința căreia există suficiente temeiuri de a considera că în urma infracțiunii i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral, care a depus la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată o cerere de chemare în judecată a bănuitului, învinuitului, inculpatului sau a persoanelor care poartă răspundere patrimonială pentru faptele acestuia.

Conform art.219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

În același context, potrivit art. 220 alin. (1)–(2) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile şi normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări.

Subsecvent, potrivit art. 221 alin. (2) Cod de procedură penală acţiunea civilă se înaintează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului.

Conform art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Potrivit art. 2037 alin. (1) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul, vârsta etc.), precum şi statutul social al persoanei vătămate. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența şi întinderea prejudiciului patrimonial.

În acest context, instanța de judecată remarcă că la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: - importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale şi a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, inviolabilitatea locuinței, secretul personal şi familial, onoarea, demnitatea şi reputația profesională etc.); - nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (lipsirea de libertate, pricinuirea vătămării corporale, decesul persoanelor apropiate (rudelor), pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); - felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei. Instanțele judecătorești, la determinarea mărimii prejudiciului moral în echivalent bănesc, sunt în drept să ia în considerație şi alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular, situația familială şi materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

La fel, instanța notează că, repararea prejudiciului moral reprezintă satisfacții echitabile destinate a compensa material suferințele fizice ale părții vătămate, ca urmare a acțiunilor infracționale ale făptuitorului.

Cu referire la cuantumul prejudiciului moral solicitat, acesta nu este supus unor criterii legale prestabilite, ci determinarea lui în concret este lăsată la libera apreciere a instanței de judecată.

Subsidiar, instanța de jduecată conchide că, la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii: consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămări, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și, nu îmbogățirea fără justă cauză. În absența unor criterii pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a prejudiciului moral, acesta se stabilește în raport cu consecințele negative suferite de persoană, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială.

În cuantificarea prejudiciului moral aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

La fel, instanța de judecată reține că, criteriul general evocat în jurisprudența CEDO constă în aceea că, despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere totodată gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. În situația daunelor morale, datorită naturii lor nepatrimoniale, o evaluare exactă a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin apreciere raportată la elementele de fapt.

Complementar, potrivit jurisprudenței CtEDO, o satisfacție echitabilă în sine poate constitui și simpla recunoaștere a încălcării (cauza Nikolova vs Bulgaria din 25.03.1999). Recunoașterea încălcării se consideră a constitui o satisfacție echitabilă în situația în care, aceasta este suficientă pentru a aplana suferințele morale ale victimei. Doar în cazul în care Curtea constată că încălcarea este atât de gravă, încât printr-o simplă recunoaștere situația morală a victimei nu se va revendica, aceasta oferă o reparație echitabilă în formă bănească.

La caz, potrivit materialelor cauzei, instanța de judecată constată că prin ordonanțele ofițerului de urmărire penală din 09.03.2022 Ceaban Serghei a fost recunoscut ăîn calitate de parte vătămată și parte civilă, unde ultima a înaintat o cerere prin care solicită recuperarea prejudiciului material în mărime de 1000 lei.

Instanța de judecată subliniază că, odată cu stabilirea vinovăției lui Știrbu Ion în comiterea unei fapte ilicite în raport cu partea vătămată Ceaban Sergheu părții vătămate în mod inevitabil i-a fost cauzat un prejudiciu moral, manifestat prin dureri fizice, suferințele morale, starea de stres şi frustrare, ceea ce acordă dreptul acestuia de a pretinde recuperarea prejudiciului moral. Or, este indubitabil faptul că integritatea fizică a persoanei este un atribut esențial și un drept fundamental al persoanei, care în caz de orice vătămare corporală poate pretinde o compensație bănească sau de altă natură atât prin sistemul asigurărilor sociale cât și prin repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății ori prin deces.

Astfel, ținând cont de cele reținute supra, instanța de judecată va dispune încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate Ceaban Serghei suma de 5000 lei, cu titlu de despăgubiri morale, a cărui cuantum este unul echitabil, reieșind din gradul suferințelor suportate, fiind în concordanţă cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparaţia integrală, reală şi efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei asupra integrităţii corporale şi sănătăţii părţii vătămate, a naturii şi duratei acestora, având în vedere şi exigenţele art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenţia Europeana a Drepturilor Omului şi Libertarilor Fundamentale.

Subsidiar, existența daunei morale pricinuite lui Ceaban Serghei prin infracțiune se constată odată ce prin Raportul de expertiză judiciară nr.*****

din 30.03.2022, lui Ceaban Serghei i-au fost cauzate leziuni corporale care au fost calificate ca vătămare corporală *ușoară*.

Respectiv, durerea și suferința fizică a celui pătimit sunt elementele nemijlocite care atestă existența unui prejudiciului moral. Durerea cauzată lui Ceaban Serghei prin acțiunile inculpatului, cu amprentarea unor sechele emoționale, sunt apreciate ca daune morale a căror compensare este pusă în sarcina vinovatului. La fel, amintirile neplăcute despre cele întâmplate, sunt apreciate ca fiind daune morale. Compensarea acestora în valoare bănească are să asigure satisfacția morală a celui pătimit.

În funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate părții vătămate Ceaban Serghei de gradul de vinovăție al făptuitorului şi de măsura în care compensarea poate aduce satisfacția părții vătămate, urmărind scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, instanța de judecată este de părere că suma de 5000 lei , este una proporțională și echitabilă.

Astfel, având în vedere că persoanele prejudiciate prin infracțiune urmează a fi compensate echitabil, fiind la fel respectate și drepturile și interesele inculpatului, care de fapt a manifestat dorința de a achita prejudiciul părții vătămate, instanța de judecată apreciază că părții vătămate Ceaban Serghei i-a fost cauzat un prejudiciu moral în valoare de 5000 lei, sumă care în viziunea instanței este reală ca compensare a prejudiciului moral cauzat în raport cu suferințele fizice și psihologice în urma acțiunilor infracționale săvârșite de inculpatul Știrbu Ion.

În rest acțiunea civilă aferent sumei de 1000 lei ,pe care o pretinde partea civilă pentru deteriorarea geamului și ușii , instanța de jdueecată a admite în principiu, explicând părții civile că este în dreapt de-a sesiza instanța civilă, or la momentul examinării cauzei, partea civilă nu a prezentat instanței care înscrisuri , ce ar confirma cuantumul prejudiciului material.

Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţă, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispoziţiile art.64, 80/1 Cod penal, art.340, 364/1, 384- 385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată ,

HOTĂRĂȘTE:

Știrbu Ion ***** a.n.***** se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal şi i se aplică o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, echivalentul a 30 000 (treizeci mii) lei.

Se explică lui Știrbu Ion că potrivit prevederilor art.64 alin.(31) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie.

În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Se menține în privința lui Ștrirbu Ion , până la devenirea definitivă a sentinței, măsura preventivă, obligarea de nepărăsire a localității, după care se revocă.

Se încasează de la Știrbu Ion în beneficiul statului suma de 320/trei sute douăzeci/ lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, pentru expertiza judiciară efectuate în cadrul procesului penal.

Acțiunea civilă se admite partial.

Se încasează din contul inculpatului Știrbu Ion în beneficiul părții vătămate Ceaban Serghei cu titlu de prejudiciul moral, suma de 5000 (cinci mii) lei.

În rest acțiunea civiă se admite în principiu,urmând ca asupra cuantului prejudiciului material să se expună instanța civilă.

Sentința fiind motivată și pronunțată public la 30.04. 2026.

Sentinţa este cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Florești).

Preşedintele şedinţei, judecător **Ramona Moșneguțu**